

[Chr. Christensen]

ger angående kristeligt folkepartis vilje til at gennemføre besparelser.

Dette gælder ikke mindst på områder, hvor man kan udskyde planlagte anlægsarbejder, der er forholdsvis lidt arbejdskrævende, og her kommer naturligt visse vej- og broarbejder ind i billedet. Vi er principielt ikke tilhængere af at udskyde anlæg af motorveje, idet vi anser dem for mere trafiksikre end almindelige veje, men der kan være projekter, hvor behovet har udviklet sig mindre eksplosivt end forudset. Dette er tilsyneladende tilfældet med vej- og broprojektet over Farø, og selv om der allerede er investeret store beløb her, taler meget for det fornuftige i at udskyde en del af investeringerne på dette område i det foreliggende finanslovsforslag. Vi vil derfor stemme for det ændringsforslag, der har dette sigte.

Der skal jo grundige overvejelser til, før man kan prioritere besparelserne rigtigt. Der er for os ingen tvivl om, at den tilbageholdenhed, man igennem flere år har vist over for de nødvendige bevillinger til politiet, har været med til at skabe den utryghed, mange, ikke mindst ældre medborgere, føler, når de færdes på gader og veje. En forøget tilgang igennem uddannelse til politistyrken og flere patruljer på gader og veje vil kunne være med til at modvirke den stigende vold og dermed være med til at genskabe trygheden for den enkelte borger, når man færdes ude. De ændringsforslag, der har dette sigte, vil vi derfor stemme for.

Hvis ændringsforslag nr. 469 vedtages, ophører læreruddannelsesforsøget i Tvind med dette skoleårs udløb. Kristeligt folkeparti var i sin tid med til at gennemføre dette forsøg, der nu med det andet hold er inde i sit fjerde og afsluttende år. Under dette læreruddannelsesforsøg på Tvind har man forsøgt at kæde praktisk arbejde sammen med den teoretiske uddannelse, og der kan herfra nok være noget til overvejelse for den almindelige seminarieuddannelse.

Når kristeligt folkeparti gik med til endnu et forsøgshold i 1976, var det bl.a., fordi resultatet af det første forsøgshold var af en sådan art, at det i høj grad var ønskeligt at få det efterprøvet med et nyt forsøgshold. Derefter måtte det være slut med forsøget i Tvind, og derfor skrev vi også i undervisningsudvalgets betænkning desangående i 1976 sådan:

»Kristeligt folkepartis medlem af udvalget er af den opfattelse, at når forsøgsperioden er udløbet, det vil sige i 1980, må forsøgsmaterialet for de to forsøgshold tilstilles direktoratet og folketingets undervisningsudvalg. Herefter må Det Nødvendige Seminarium nedlægges.«

Udviklingen på Tvind i de to forsøgsperioder har ikke røkket os fra den konklusion, vi drog i 1976. Den har efter vor opfattelse gjort Tvinds såkaldte nødvendige seminarium til et for samfundet ganske unødvendigt og meningsløst læreruddannelsesforsøg, og derfor kan vi helhjertet stemme for det af det konservative folkeparti og centrum-demokraterne stillede ændringsforslag, der fjerner den økonomiske baggrund for forsøget. Så må der findes udveje, så de nuværende elever kan gøre deres uddannelse færdig til foråret.

Og så til et område, hvis principielle indhold er større end de økonomiske konsekvenser. Kristeligt folkeparti har gang på gang her i salen stærkt fremhævet nødvendigheden af, at ansvaret for de midler, der stilles til rådighed for kulturelle aktiviteter, må placeres hos den over for folketinget ansvarlige minister. Til forståelse heraf behøver jeg blot at nævne støtten til den efterhånden historiske og aldrig producerede Jesusfilm af Jens Jørgen Thorsen, Solvognens aktiviteter og Bent Hallers bøger. For at være mere aktuell kan jeg nævne støtten til visse opsøgende børneteatre, der ofte uden forældrenes vidende og godkendelse igennem teaterforestillinger, der ofte er båret af et forrående og forsimplet sprog, nedbryder forældrenes påvirkning af børnene og bibringer dem holdninger, der ofte strider mod forældrenes. Dertil kommer, at en del af disse teatergruppers repertoire er båret af en klar politisk målsætning.

En sådan politiserende kunst bør efter vor opfattelse ikke støttes af det offentlige, men henvises til støtte fra interesserede politiske partier, hvis ærinde de i virkeligheden ofte kommer til at gå. Ændringsforslag, der går imod støtte til disse teatergruppers virksomhed, vil vi stemme for.

Vi har ikke noget imod, at der i nævn, udvalg og bestyrelser sidder kunstnere og kunstkyndige folk, der kan være rådgivende for de bevilgende myndigheder, men ansvaret for forvaltningen af midlerne må ligge hos ministeren. Det er ikke tilfældet i dag.